

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1780

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek, mr. sc. Ivice Kujundžića, Lidiye Vukičević i Marine Kosović Marković, članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, na sjednici vijeća održanoj 13. lipnja 2016.

presudio je

Zahtjev se usvaja.

Ukida se odredba članka 44a. stavka 2. Odluke o donošenju Izmjena i dopuna Generalnog urbanističkog plana Grada Dubrovnika (»Službeni glasnik Grada Dubrovnika«, broj 3/14.).

O b r a z l o ž e n j e

Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske podnijelo je ovom Sudu zahtjev za ocjenu zakonitosti odredbe članka 44a. stavka 2. Odluke o donošenju Izmjena i dopuna Generalnog urbanističkog plana Grada Dubrovnika (»Službeni glasnik Grada Dubrovnika«, broj 3/14. – dalje u tekstu: Odluka), koju je Gradsko vijeće Grada Dubrovnika donijelo na sjednici održanoj 22. ožujka 2014. godine.

Podnositelj u zahtjevu navodi da je, temeljem odredbe članka 80.b stavka 1. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (»Narodne novine«, broj 33/01., 60/01. – vjerodostojno tumačenje, 129/05., 109/07., 125/08., 36/09., 150/11., 144/12., 19/13. – proć. tekst i 137/15. – ispr.), donio odluku o obustavi od primjene članka 44a. stavka 2. Odluke, nakon što je ocijenio da citirana odredba nije u skladu sa Zakonom o prostornom uređenju i gradnji (»Narodne novine«, broj 76/07., 38/09., 55/11., 90/11., 50/12. i 55/12.), niti sa Zakonom o prostornom uređenju (»Narodne novine«, broj 153/13.). Naime, Zakonom o prostornom uređenju i gradnji, na temelju kojeg je donesena Odluka, nije propisano da generalni urbanistički plan može sadržavati odredbu u smislu ovdje osporene odredbe članka 44a. stavka 2., prema kojoj svaka intervencija mora biti odobrena od strane posebnog povjerenstva Grada Dubrovnika. Citirajući odredbu članka 108. Zakona o prostornom uređenju i gradnji, podnositelj zaključuje kako mišljenje povjerenstva za ocjenu arhitektonske uspješnosti može imati samo savjetodavni karakter, a ne obvezujući karakter kako bi to proizlazilo iz osporene odredbe Odluke. Ističući da nije donesen pravilnik iz članka 108. stavka 7. Zakona o prostornom uređenju i gradnji, kojim ministar utvrđuje kriterije za ocjenu arhitektonske uspješnosti, a ovlasti župana i gradonačelnika određene člankom 108. stavak 6. istog Zakona sastoje se isključivo u ovlasti istih da imenuju članove povjerenstva, podnositelj smatra kako je davanje bilo kojih ovlasti članovima povjerenstva koje nemaju uporište u Zakonu o prostornom uređenju i gradnji protivno zakonu, pa je slijedom iznesenog i odredba članka 44a. stavka 2. Odluke protivna odredbi članka 108. navedenog Zakona. Na kraju, pozivajući se na odredbu članka 29. Zakona o prostornom uređenju, koji je u međuvremenu stupio na snagu, podnositelj ističe kako niti tim Zakonom nije propisano da je ocjena koju daje povjerenstvo za ocjenu arhitektonske uspješnosti uvjet za izdavanje akta za provedbu prostornog plana, niti da se to može propisati prostornim planom. Stoga, a s obzirom na činjenicu da Zakonom o prostornom uređenju nije propisan pravni domet niti pravne posljedice ocjene arhitektonske uspješnosti koju daje povjerenstvo, podnositelj